

O wpływie wysokich technologii na rozwój mowy (i nie tylko) dziecka..

Rozwijający się mózg dziecka atakowany jest przez agresywne, szybko zmieniające się bodźce wzrokowe, które towarzyszą naszemu życiu szczególnie intensywnie od kilku lat-mam na myśli min. komputery ,telewizję, smartfony, tablety , zabawki dźwiękowe itp. przetwarzane w prawej półkuli mózgu. Badania neurobiologów wykazują, że wysoka aktywność prawej półkuli zwalnia lub nawet hamuje rozwój lewej półkuli mózgu, która jest „centrum dowodzenia mową”, czyli odpowiedzialna jest za uczenie się mowy- zarówno języka mówionego, jak i pisanego.

Dzieci najczęściej oglądają telewizję w samotności i niejednokrotnie bez ograniczeń lub zdecydowanie zbyt długo. Podobnie rzecz się ma z telefonami, smartfonami, Xboxami itp. Bez dialogu i rozmowy z osobą dorosłą, maluch tworzy własne, zwykle nieprawdziwe interpretacje obrazu i przekazów językowych. Bardzo często słyszę, jak rodzice mówią, że przecież w taki sposób też dziecko uczy się mówić. Niestety prawda jest zupełnie odwrotna. Podczas oglądania obrazów w telewizji, na komputerze czy telefonie mózg uczy się eliminować dźwięki językowe i nastawia się na niewerbalne dźwięki (muzykę, reklamy, obraz). Dzieci są zahipnotyzowane.

Dzieci w wieku przedszkolnym wystawione na odbiór bodźców z tzw. wysokich technologii , pozostają na wcześniejszym etapie rozwoju percepcji, włącznie z opóźnieniami w rozwoju mowy.

Naukowcy potwierdzają, że codzienny kontakt dziecka do 6 r.ż z ekranem:→telewizora →komórki→laptopa zmienia szlaki nerwowe, które w naturze są przygotowane do uczenia się języka i empatii od ludzi.

Jakie są konsekwencje zmiany szlaków nerwowych dla rozwoju u dziecka?

- krótki czas uwagi,
- trudności w koncentracji
- problemy z kontaktem wzrokowym
- problemy z czytaniem
- nieprawidłowa artykulacja
- opóźniony rozwój mowy
- problem z budowaniem narracji
- niechęć do oglądania obrazów statycznych(książki)
- nadmierne komunikowanie się płaczem i krzykiem
- brak umiejętności opowiedzenia historyjki obrazowej
- brak umiejętności opowiedzenia obejrzonej bajki
- brak umiejętności słuchania

- brak rozumienia emocji
- często problemy ze snem
- słaba kreatywność, wyobraźnia
- brak myślenia symbolicznego
- gorsze wyniki w nauce
- mniejsza aktywność fizyczna
- problem ze słuchaniem tekstu pisanego

i inne

Literatura cytowana:

1. Teleoglupianie. O zgubnych skutkach oglądania telewizji(nie tylko przez dzieci), Michael Desmurget(2012)
2. Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych, Cieszyńska –Rożek J., Kraków 2010r.
3. Płytki umysł. Jak internet wpływa na nasz mózg Carr N. (2012)
4. Cyfrowa demencja. W jaki sposób pozbawiamy rozumu siebie i swoje dzieci., Manfred Spitzer
5. <http://www.zp3.lublin.pl>
6. Zastygłe spojrzenie. Fizjologiczne skutki patrzenia na ekran a rozwój dziecka., Rainer Patzlaff
7. Metoda krakowska wobec zaburzeń dzieci, Cieszyńska –Rożek J., Kraków 2013 r.

Pozdrawiam!